

har intet Flertal i den nuværende Rigsdag, de har intet Flertal her i dette høje Ting. Og hvis Udenrigsministeren var faldet før Jul, eller den højtærede Indenrigsminister faldt i Dag, saa vilde der nødvendigvis i denne Situation, da man lige saa lidt kunde gaa til Valg paa Indenrigsministerens Cirkulærer, som man kunde det paa Udenrigsministerens Handelspolitik, slet ikke være andet at gøre end at rekonstruere det nuværende Ministerium. Men det er betegnende for det konservative Partis uendelige Mangel paa Selvtillid og Forstaaelse af, hvad det betyder, at det ikke kan tænke sig, der kan tilvejebringes en Kombination, hvori de dog gjorde en Indsats vedrørende det kommende.

Dahlgaard: Den højtærede Indenrigsminister erklærede i Dag, og han gjorde det samme i Gaar ved en Afbrydelse under min Tale, at han havde ikke nægtet overhovedet at søge nye Laan stillet til Raadighed for Arbejdsløshedskasserne. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at det Cirkulære, som af Arbejdsdirektoratet blev udsendt til Arbejdsløshedskasserne, indeholder den Udtalelse, at „Arbejdsløshedskasser, som ikke direkte berøres af Arbejdsstridigheder, som Regel vil kunne opnaa Laan, *saa længe foranncævnte Beløb strækker til.*“ Det maatte deraf fremgaa, at naar de Beløb, som i Øjeblikket var til Stede, slap op, vilde Ministeren ikke foreslaa noget nyt Beløb stillet til Raadighed, og jeg kan tilføje, at den højtærede Ministers egen Presse opfattede det paa den Maade og skrev om det ud fra den Forudsætning.

Jeg vil i øvrigt sige, at naar nu den højtærede Minister erklærer, at han igen vil gaa til Finansudvalget, saa modtager vi selvfølgelig det med Tilfredshed, men der var dog en Udtalelse fra Ministeren i Dag, som forekom mig en lille Smule betænkelig. Den højtærede Minister erklærede, at han gik ikke denne Vej, før der var kommet Arbejdsro her i Landet, med andre Ord, Ministeren truede Arbejdsløshedskasserne med, at han søgte ikke Midler til deres fortsatte Eksistens, før der var skabt Ro i Landet. Hvad vil det sige? Det vil sige, at Ministeren henvender disse Ord ikke alene til de Arbejdsløshedskasser, som er berørt af Konflikten, men han henvender dem tillige til Arbejdsløshedskasser, som staar fuldkommen udenfor Konflikten. Hvis der ikke bliver Arbejdsro, siger den højtærede Minister, vil jeg ikke være med til at stille tilstrækkelige Midler til Raadig-

hed for, at Forsikringen kan opretholdes. Jeg tillod mig i Gaar at spørge den højtærede Minister om, hvad han vilde gøre, naar det Tidspunkt kom, da den Understøttelse, som nu er tildelt de arbejdsløse, ophører i Kraft af Bestemmelsen om de fra 40 til 90 Dage. Den højtærede Minister svarede ikke paa det i Dag, men rettede et andet Spørgsmaal til mig i Stedet. Han sagde: Ja, hvad gjorde man tidligere? og da jeg tænkte, at det, man gjorde tidligere, vel saa maatte være det, Ministeren vil gøre nu, tillod jeg mig at afbryde og spørge: Ja, hvad gjorde man tidligere? og Ministeren gentog sit Spørgsmaal: Ja, hvad gjorde man? Jeg ved ikke, hvordan jeg skal opfatte det, men jeg vil dog sige, at hvis den højtærede Minister i al Almindelighed ønsker Oplysninger om den Art Ting, er jeg fuldt ud rede til ogsaa privat at give den Slags Oplysninger; det er ikke rødvindigt, at Spørgsmaalene stilles her fra Talerstolen. Men da nu den højtærede Minister har stillet Spørgsmaalet, skal jeg sige, hvad man f. Eks. gjorde paa et meget tidligt Tidspunkt, efter at Arbejdsløshedskasserne overhovedet var kommet til Eksistens, nemlig under den ekstraordinære Arbejdsløshed i 1908. Hvad gjorde man da? Da gav man Hjælpekasserne Tilladelse til at give ekstraordinær Hjælp til Arbejdsløshedskasserne, og man gjorde endvidere det, at man tillod Kasserne ikke længere at opretholde Karensbestemmelserne, og man gjorde endnu en Ting. Man gjorde det, at Staten bestemte i en Lov, at Statskassen kunde udbetale Forskud til de paa-gældende Kasser. Den højtærede Minister vil her se, at det, man i 1908 allerede et Aar efter, at Arbejdsløshedskasserne kom til Eksistens, gjorde, var i Realiteten det samme, som har været gjort i den Tid, som nu er forløbet under den ekstraordinære Situation.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at han i Dag igen kom ind paa at forsvare sit Cirkulære af 21. Marts, idet han hævder, at han har Lov til at nægte fortsat Understøttelse til en Mand, som har haft Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse, og hvis vedtægtsmæssige Understøttelse er hørt op. Ministeren anførte derfor igen Bestemmelsen i Lovens § 31, 2det Stykke, idet han sagde: Der staar jo udtrykkelig, at Ministeren kan fravige disse Bestemmelser. Det, der staar der, ophæver selvfølgelig, hvad der staar i Stykke 3. Men hvis den højtærede Minister vil læse efter, vil han se, at selv i Paragraf-